

odbor eGovernmentu
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-170969-2/EG-2019

Praha 5. prosince 2019
Počet listů: 3

Vyrozumění o odmítnutí žádosti dle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

Ministerstvo vnitra, odbor eGovernmentu, (dále jen „Ministerstvo vnitra“ nebo „povinný subjekt“), jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), obdrželo žádost o poskytnutí informací pana..., datovanou dne 27. 11. 2019, doručenou dne 27. 11. 2019.

V žádosti žadatel popisuje komunikaci, kterou vedl (jakožto držitel datové schránky) prostřednictvím datové schránky s Okresním soudem v Liberci, a v návaznosti na tento popis požaduje tuto informaci:

„žadatel potřebuje osvědčit, zda dne 10. 3. 2016 datová zpráva od Okresního soudu v Liberci obsahovala dvě přílohy a zda obě přílohy byly v předepsaném formátu a šli otevřít a uložit“.

Ministerstvo vnitra jako povinný subjekt dle ustanovení § 2 odst. 1 InfZ a v souladu s ustanovením § 15 a § 20 odst. 4 písm. a) InfZ, ve spojení s ustanovením § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vydává toto

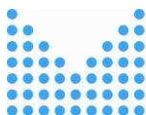
ROZHODNUTÍ,

kterým se žádost o informace **odmítá v souladu s § 15 odst. 1 InfZ**, a to v plném rozsahu.

Odůvodnění

Žadatel se obrátil na Ministerstvo vnitra se žádostí o sdělení informace o tom, zda konkrétní datová zpráva, která byla žadateli zaslána Okresním soudem v Liberci do datové schránky žadatele a dne 10. března 2016 byla žadateli dodána, obsahovala dvě přílohy a zda obě tyto přílohy byly v předepsaném formátu a bylo možné je otevřít a uložit. Určení žádosti Ministerstvu vnitra odůvodnil žadatel tak, že Ministerstvo vnitra je správcem informačního systému datových schránek (dále jen „ISDS“).

Ministerstvo vnitra nejprve uvádí, že je správcem ISDS, a to podle § 14 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále také „ZoDS“). Podle § 14 odst. 6 ZoDS nicméně platí, že správce ani provozovatel ISDS nejsou oprávněni k přístupu do datových schránek jiných subjektů. Nemůže

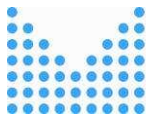
tomu ostatně být ani jinak, neboť i ve vztahu ke komunikaci prostřednictvím datových schránek je nutné zachovat tajemství obsahu dopravovaných zpráv, zakotvené v čl. 13 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod. Protože informace, které žadatel požaduje, by bylo možné zjistit jedině tak, že by Ministerstvo vnitra vstoupilo do jeho datové schránky a provedlo kontrolu předmětné datové zprávy, což však s ohledem na § 14 odst. 6 ZoDS nelze, nelze požadovanou informaci žadatelem poskytnout, neboť k ní Ministerstvo vnitra nemá přístup. Lze též dodat, že informace požadovaná žadatelem není informací, kterou by Ministerstvo vnitra vedlo v ISDS (srov. § 14 odst. 3 ZoDS).

S ohledem na výše uvedené Ministerstvu vnitra není a nemůže být známo, zda požadované informace existují či v minulosti existovaly. I kdyby však Ministerstvo vnitra mělo do datové schránky žadatele přístup, lze se důvodně domnívat, že by v ní předmětná datová zpráva již nebyla uložena. Podle § 6 odst. a) a b) vyhlášky č. 194/2009 Sb., o stanovení podrobností užívání a provozování informačního systému datových schránek, je doba uložení toliko 90 dnů, resp. podle odst. c) až tři léta, všechny tyto doby však již uplynuly. Za předpokladu nevyužití služby tzv. datového trezoru lze tedy předpokládat, že předmětná datová zpráva již v datové schránce žadatele neexistuje a není ji tedy možné poskytnout.

Požadovaná informace se týká komunikace, kterou žadatel vedl s Okresním soudem v Liberci, přičemž z žádosti se též podává, že předmětná datová zpráva byla doručována do datové schránky žadatele a týká se konkrétní trestněprávní věci. Za této situace má Ministerstvo vnitra za to, že právo na jím požadované informace by měl žadatel uplatnit vůči Okresnímu soudu v Liberci, a to formou nahlížení do spisu podle příslušných ustanovení zákona č. 140/1961 Sb., trestního řádu. Podle § 2 odst. 3 InfZ platí, že pokud zvláštní zákon upravuje způsob poskytování určitých informací, tyto informace se podle InfZ neposkytují.

Ministerstvo vnitra shrnuje, že žadatel požaduje informaci, ke které nemá Ministerstvo vnitra přístup, která s vysokou pravděpodobností již neexistuje a nejedná se o typ informace, který by byl poskytován postupem podle InfZ. Ministerstvo vnitra má proto za to, že jsou dány důvody pro neposkytnutí podle § 2 odst. 4, popř. též § 2 odst. 3 InfZ, jakož i podle relevantní rozhodovací praxe ve vztahu k neexistující informaci, pročež rozhodlo tak, jak je uvedeno výše.

Nad rámec požadovaných informací Ministerstvo vnitra uvádí, že typ informací požadovaných žadatelem je standardně zachycen v originálním dokumentu datové zprávy (tzv. obálce datové zprávy) automaticky generovaném v rámci komunikace prostřednictvím datových schránek ve formátu ZFO, který potvrzuje svoji autenticitu (původ) a integritu (nepozměnitelnost). Tímto dokumentem (relevantním důkazním materiálem), standardně disponují obě strany komunikace. Tento dokument je jednoznačným dokladem (resp. odpovědí) na to, zda datová zpráva přílohu a v jakém počtu opravdu obsahovala, či nikoli, v jakém byla odesílána formátu, velikosti, apod. K tomuto dokumentu však správce ani provozovatel ISDS nemá (jak už bylo výše zdůvodněno) zákonné oprávnění přistupovat, takovýto dokument ISDS pro správce ani provozovatele ISDS není generován, ani jím technicky není umožněno k němu jakkoli přistupovat. Případná tvrzení je (či bylo) proto nutné ověřit jednou ze stran komunikace. V případě orgánu veřejné moci lze předpokládat, že

požadovaným dokumentem může ze své činnosti disponovat podstatně déle (existující povinnosti orgánu veřejné moci dokumenty po určitou dobu archivovat), než je obvyklá minimální doba, po který je dokument v datové schránce automaticky ukládán. Rovněž ostatním uživatelům datových schránek ničeho nebrání si rozhodné dokumenty z datových schránek pro potřeby pozdějšího dokazování ukládat.

Poučení:

Proti rozhodnutí máte právo podat v souladu s ustanovením § 16 InfZ a § 152 správního řádu rozklad, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení této odpovědi. Rozklad se podává k Ministerstvu vnitra, nejlépe cestou odboru eGovernmentu, o rozkladu rozhoduje ve smyslu § 152 odst. 2 správního řádu ministr vnitra.

Ing. Roman Vrba
ředitel odboru